

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 192

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, AUGUST 17TH, 1937

LETO XL — VOL. XL

Zanimiva razstava katoliških
misijonov v mestnem avditoriju

Cleveland. — Ako imate čas in če želite videti nekaj posebnega, obiščite ta teden mestni avditorij, kjer se vrši razstava misijonskega delovanja katoliških misijonarjev vsega sveta.

Razstava se vrši pod avspicijami Catholic Students Mission Crusade. Otvorjena je bila preteklo nedeljo in je takoj privabila na tisoče ljudi, ker kaj enakega se ne vidi vsako leto.

Na razstavi n. pr. vidite primitivno gozdno kočo očetov misijonarjev sv. Duha, katero so pripeljali sem iz najbolj divjih pokrajin Afrike, kjer misijonari. Očetje jezuiti imajo na razstavi indijanski šotor Blackfeet Indijancev. Pripeljali so s seboj tudi mlade Indijance, ki kažejo ritualistične plese.

Na razstavi vidite misijonsko delo iz najbolj oddaljenih kotlov Kitajske in Indije. Vsega skupaj je zastopanih na razstavi 70 misijonskih postaj iz vseh delov sveta, kjerkoli delujejo katoliški misijonarji.

Konvencija Catholic Students Mission Crusade bo uradno odprta v torek zvečer z nagovorom nadškofa Most Rev. Beckmana iz Dubuque, Iowa. Glavni govor bo imel clevelandski škof Most Rev. Jos. Schrembs. Tekom otvoritve nastopi z očarljivo predstavo: "Vrata sveta" kakih 500 učencev in

učenek iz clevelandskih katoliških šol. Nastopil bo tudi znameniti Palestrina pevski zbor, ki šteje 500 pevcev.

Razstava je odprta vsak dan od 1. ure popoldne do 10. zvečer. V petek je zaključek. Zanimiv je oni razstavni oddelk, ki prikazuje Cleveland, ko je bilo naše mesto še misijonska pokrajina. Čč. sestre Ursulinke so bile prve, ki so dospjele pred 125. leti v Cleveland vršiti svoje misijonsko in karitativno delo.

Na razstavi vidite tudi oblačila in svete posode, katere je rabil Most Rev. Amadej Rappe, prvi clevelandski katoliški škof. Cleveland je bil tedaj še divjina, in škof je jahal na konju in obiskoval posamezne katoliške družine. Škof je postal leta 1847, ko je Cleveland štel nekako 500 ljudi.

Jako zanimiva je tudi razstava kakih 160 dolik. Te dolike predstavljajo 160 sestrskih katoliških redov, ki imajo svoj glavni stan v Zedinjenih državah. Vsaka dolika je oblečena tako, kot so oblečene sestre dotičnega reda.

Na razstavi sta navzoči tudi dve sestri, in sicer ena je hči nekega filipinskega farmarja, ki je prvi sprejel katoliško vero v svojem okolišu. Druga je pa hči nekega japonskega zdravnika v Tokio, ki je poginjal hčer z doma, ko je postala katoliška redovnica.

Velike priprave za konvencijo avtnih delavcev

Milwaukee, 16. avgusta. Ed Hall, drugi podpredsednik unije avtomobilskih delavcev, ki se mudi v tem mestu, da odredi vse potrebno za ogromno konvencijo avtomobilskih unije, je izjavil, da bo konvencija popolnoma reorganizirala unijsko delo. Konvencija avtne unije se začne 23. avgusta in bo trajala do 28. avgusta. Predvsem bo konvencija odpravila mnogo lokalnih unijskih niso v direktni zvezi z avtomobilsko unijo. Te unije bodo ustvarile novo narodno unijo, ki bo neodvisna od unije avtnih delavcev. Iz Washingtona se poroča, da je Wm. Green na delu, da organizira farmarske in pisarniške uslužbenke na popolnoma drugem principu, kot to dela C. I. O. unija dosedaj.

Brata sta se našla v New Yorku po 41 letih

New York, 16. avgusta. — Pred 41 leti sta se razšla v neki sirotišnici sedaj 47 let stari Albert Gonder in 45 let stari George Gonder. Starši obeh bratov so umrli, ko sta bila čba še v detinskih letih. Brata sta bila poslana v sirotišnico. Albert je tolikokrat pobegnil iz sirotišnice, da so ga končno poslali k nekemu farmarju v Iowa. Georga je pa postavno adoptirala neka družina. Kmalu potem je sirotišnica zgorela z vsemi rekordi vred. Albert Gonder, ki je danes bogat trgovec v Iowi, se je seznanil pred nekaj tedni z nekim odvetnikom, ki je svoječasnodelal na sodniji. Odvetnik je potom raznih spisov končno dobil brata Georga, ki je prvi inženir v DuPont municijski tovarni v Wilmingtonu, Del. Albert je takoj odpotoval v New York, kjer sta se brata srečala večeraj po 41 letih.

Pozor, Geneva, Madison!

Genjenim naročnikom v Geneva, Madison in v ondnotni okolici naznanjamo, da bo prišel tja v petek 20. avgusta naš zastopnik Mr. Josko Penko, ki se bo oglašil glede naročnine, oglasov, tiskovin in glede vseh poslov, ki se tičejo naše tiskarne. Cenjene naročnike prijazno prosimo, da poravnajo naročnino pri Mr. Penkotu. Naš zastopnik se bo mudil v Genevaim Madisonu v petek in v soboto 20. in 21. avgusta in bo skušal po možnosti obiskati vse, ki so zaostali z naročnino. Za vašo naklonjenost se lepo zahvaljuje — Uprava "Ameriške Domovine."

Vladne hiše

Včeraj se je preselilo prvih 30 družin v nove vladne stanovanjske hiše, katere je zgradila zvezna vlada. Tekom tedna jim bo sledilo še nadaljnjih 60 družin in potem vsak teden po 100 družin, dokler ne bodo vsa stanovanja zasedena. V novih vladnih hišah je prostora za 1,250 družin. Ta vladna stanovanja so najbolj moderna na svetu in najemnina v njih je primeroma nizka. Nad 6,000 družin se je priglasilo, da bi rade dobile stanovanja v teh hišah.

Dr. Lausche se vrnil

Včeraj se je vrnil iz počitnic slovenski zobozdravnik dr. Wm. J. Lausche. Njegov urad je popolnoma prenovljen in opremljen.

Taki so!

Ko je predsednik Roosevelt imenoval senatorja Blacka za sodnika najvišje sodnišče, je skoro vse ameriško časopise, brez izjeme začelo napadati predsednika, češ, da je imenoval "pristranskega" človeka v najvišjo sodniško. Senator Black je zato "pristranski," ker ima dobro besedo za delavca in drži z Rooseveltom. Če bi bil imenovan kak kapitalistični advokat, ki bi uničeval delavske postave, kot se je to delalo dosedaj, pa bi bilo seveda vse prav!

3,000 Amerikancev bo moralo iz Kitajske

Washington, 16. avgusta. — Kot naznanja ameriški državni tajnik Hull je ameriška vlada pripravljena, da izseli iz Šangaja ali drugih delov Kitajske kakih 3000 ameriških državljanov, ki se nahajajo v nevarnosti za življenje. Predsednik Roosevelt bo najbrž danes povedal svoje mnenje glede ameriškega stališča v kitajsko-japonskem sporu. Državni tajnik Hull je obžaloval večeraj, ker sta v bojih v Šangaju zgubila dva ameriška državljanja svoje življenje, toda pristavil je, da je to neizogibno, kadar se nahajajo državljani v krajih, kjer izbruhnepojni položaj. Toda vlada je pripravljena izseliti vsak trentutek vse ameriške državljane iz Kitajske. Ameriške bojnoladje se nahajajo na strateških točkah. V Šangaju samem in v okolici se nahajajo 4,000 ameriških državljanov. Za vse te je prostor na ameriških bojnih ladjah, ki naj jih pripeljejo v domovino. Kdaj bodo Amerikance izselili je odvisno od ameriških diplomatskih zastopnikov na Kitajskem.

Zopet krvavi poboji radi konkordata v Jugoslaviji

Belgrad, 16. avgusta. Kakih 2,000 ljudi se je zbralo v mestu Mladenovac v Srbiji. Demonstrirali so proti sklenitvi konkordata od strani Jugoslavije z Vatikanom. Mesto Mladenovac se nahaja 40 milj južno od Belgrada. Orožniki, ki so bili na straži, so sprva mirno zrl na demonstrante, toda ko so slednji napadli orožnike s kamenjem in palicami, so dobili povelje, da ostro streljajo. Na mestu sta bila ubita dva Srba in nekako dvajset jih je bilo ranjenih. Poveljnik orožnikov je bil ranjen z nožem.

Prijeten izlet

Prihodno nedeljo 22. avgusta priredi šola moderne umetnosti izlet na farmo Mr. Glacha. Poleg staršev teh učencev in njih družin so prijatelji vabljani tudi ostali prijatelji in somišljeniki te ustanove. Na Glachevo farmo pridete, ako se vozite po Chardon Rd. ali Route 84 do vrha, to je, mimo White farme do prve gasolinke postaje ali do Rockefeller Rd. Samo četrtilje po Rockefeller Road je napis "Glach Blacksmith." S tem ste tudi dospeli na pravo mesto. Pridite v velikem številu.

Prijetne počitnice

Miss Bertha Debevec, 2005 E. 226th St. in Miss Rose Kolar, 1021 E. 61st St., sta si izbrali za počitnice prijetno jezersko vožnjo na parniku "Alabama."

Roosevelt se poda na potovanje za svoj program

Washington, 16. avgusta. Ker kongres nikakor neče pristati, da sprejme takozvano delavsko postavo, ki določa delavske ure in plače, in ker senatorji nasprotujejo postavi za kontrolo cen farmarskih pridelkov, je predsednik Roosevelt sklenil, da gre takoj po zaključku kongresa na potovanje in bo v mnogih govorih skušal narodu dokazati, kako potrebne so dotične postave. Njegov namen je zbuditi zanimanje pri državljanih za svoj program. Roosevelt je preprčan, da ima še vedno za seboj ogromno večino ameriškega naroda. Položaj bi bil danes mnogo boljši, da ne bi predsedniku nagajal trmasti kongres, v katerem je še vedno dosti zastopnikov kapitalističnih krogov, ki se bojijo modernih delavskih postav.

Gov. Davey na črni listi John Lewisa

Washington, 16. avgusta. — John L. Lewis, načelnik C.I.O. organizacije je večeraj s prstom pokazal na governorja države Ohio, Martin L. Daveya in izjavil, da mora pasti pri volitvah v prihodnjem letu. Lewis je dejal, da je Davey edini governor izmed 31, ki je tekom jeklarskega štrajka v državi Ohio poklical narodno gardo in pomagal odpreti jeklarne, dasi je bil štrajk še v teku. C. I. O. organizacija v državi Ohio, ki šteje baje 400,000 članov, bo šla do skrajnosti, da porazi governorja Daveya za vsak urad, za katerega bo kandidiral. Poroča se tudi, da C. I. O. organizacija ne bo nasprotovala ponovni izvolitvi sedanjega zveznega senatorja države Ohio, Robert Bulkleya, ki mora prihodnje leto ponovno kandidirati.

Prva maša v Španiji

Valencia, Španija, 16. avgusta. Katoličani v tem mestu so se udeležili večeraj prve maše od časa, ko je socialistična vlada prepovedala duhovnikom opravljati verske obrede. Mašne obrede je opravil neki starejši menih, ki je izjavil, da ne bo potekel en mesec ko bodo verska opravila dovoljena po vsej Španiji in da bodo zvonovi zopet vabili vernike v cerkev, kolikor cerkva je namreč še ostalo. Duhoven je tudi podelil obhajilo 21 vernikom. Med njimi je bil tudi justični minister de Irujo, ki je podpisal dovoljenje za službo božjo.

Pozdravi

Mr. August Kollander pošilja pozdrave iz Pompejev, Italije. Toži o veliki vročini. Kaj misli, da imamo tukaj Kristus?!

Iz Salt Lake City, Utah, pošilja pozdrave Mrs. Albina Veselja. Je na potu v Kalifornijo z avtomobilom. Mnogo zabave ji želimo

Na oddih

Miss Rose Kolar in Miss Bertha Debevec sta se odpeljali v nedeljo s parnikom S. S. Alabama na vožnjo po Velikih jezerih. Z isto ladjo so se odpeljali tudi gg. John in Matt Grdina ter Frank Kuhar. Kot kaže vreme, bodo imeli lepo vožnjo.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po številnih naselbinah

Danes 16. avgusta je pričela zborovati 15. redna konvencija Slovensko - Hrvatske Zveze. Konvencija se vrši v Ely, Minn.

Preteklo sredo zjutraj so našli v kopalnici njegovega stanovanja v Milwaukee, Wis. truplo trgovca Antona Mogolika. Zastrupil se je s plinom. Poklicano rešilno moštvo se je zastonj trudilo, da bi ga priklicalo v življenje. Pokojni je zapustil na ženo naslovljeno pismo, v katerem ji sporoča, da ga je poglala v smrt trdovratna bolezen. Udarca za nesrečno vdovo je bil tem hujši, ko se je baš nekaj ur pozneje, ko je bilo truplo najdeno, vrnila s kratkega oddiha v severnem Wisconsinu, ter je nič hudega sluteča, naenkrat izvedela tragično vest. Sirota je takoj cmedlela. Pokojni je veljal za enega najbolj premožnih Slovencev v Milwaukee, ki si je ustvaril premoženje s svojo pridnostjo, varčnostjo in podjetnostjo. Doma je bil iz Starobucke na Dolenjskem in je prišel v Ameriko leta 1902. Bil je star 55 let in zapušča vdovo Antonijo, rojeno Sušnik, ki je doma iz kamniške okolice. Otrok v družini ni bilo.

Rojak Math Simenc, oče odvetnika Šimenca v Milwaukee, je zadnje dni nekaj popraviljal okoli svoje hiše. Hoteč pregnati muhe, ki so silele v hišo, je zamahnil z roko in tako nesrečno udaril po šipi na vratih, da si je prerazal desno roko pod komolecem prav do kosti.

Na obisk v Chicago je dospel Rev. John Trinko, župnik v Willardu, Wis. in Rev. Edward Gabrenja.

V Pueblo, Colo. je nagloma umrl rojak Charles Mišmaš, rojen v Ambrusu na Dolenjskem. Pokojni je bil veteran španske vojne iz leta 1898. Bil je zelo priljubljen v slovenski naselbini.

V avtomobilski nesreči v Calumetu se je zadnje dni hudo poškodoval rojak Wm. Gregorich. Prevrnil se je z avtomobilom. Ima razbito lobanjo in notranje poškodbe, vendar bo okrevail.

Španski nacionalisti v silnem napadu v okolici Madrida. Socialisti povsod vrženi nazaj

Soneillo, Španija, 16. avgusta. Nacionalistične čete so večeraj začele z dolgo pričakovano ofenzivo napram mestu Santander, kjer imajo socialisti močno utrjene postojanke. Tekom dneva so nacionalisti osvojili 35 mest in vasi. Socialisti so se morali na vsej fronti umakniti.

Mnogo milij masivno utrjenega ozemlja, hribov in dolin je prišlo nacionalistom v roke. Vazna postojanka Soneillo se je morala podati. V roke nacionalistov je prišlo tudi mesto Reinosa, kjer so imeli socialisti svoje municijsko skladišče.

Delo je bilo ogromno, ker je

Za sporazum v obeh delavskih organizacijah

Washington, 16. avgusta. — Ko se snide 4. oktobra konvencija American Federation of Labor v Denverju, se bodo napravili novi poskusi, da pride do sporazuma med A. F. of L. in med C. I. O. organizacijo. Borbo za sporazum bosta vodila zvezni senator Berry, ki je predsednik tiskarske unije in Edward McGrady, pomožni delavski tajnik ameriške vlade.

Važna seja

Važna seja skupnih društev fare sv. Kristine se vrši v sredo 18. avgusta v navadnih prostorih. Ker je dosti važnega na sporedu se prosi vse zastopnike, da se seje gotovo udeležijo, zlasti ker je potrebno ukrepati radi prihodnjega piknika. — F. Perme.

Dražja živila

Tekom zadnjih trideset dni so se živila v Clevelandu podražila za povprečno 4.3 odstotke. Živila v Clevelandu so danes dražja za 8 odstotkov kot so bila lansko leto in za 18.5 odstotka dražja kot so bila v letu 1934. Najbolj se je podražilo meso.

Prva nagrada

Na pikniku demokratskih organizacij, ki se je vršil preteklo nedeljo v Puritas Springs parku, je dobila prvo nagrado za lepoto 21 let stara Miss Mildred Momčilović, 4117 E. 93rd Street.

Zvezni senator Holt napada vladni delavski odbor. 8,000 jeklarskih delavcev mu pritrjuje

Weirton, W. Va., 16. avgusta. Mladostni senator iz West Virginije, Rush D. Holt, ki je v senatu pogosto napadal predsednika Roosevelta, dasi je tudi Holt demokrat, je imel večeraj govor pred jeklarskimi delavci Weirton jeklarske družbe.

V govoru je povdarjal, da narodni delavski odbor ni nič drugega kot "podružnica" John Lewisa. Izjavil je, da bo zahteval v senatu, da se imenuje posebni odbor, ki bo začel s preiskavo odseka, ki bo začel s preiskavo narodnega delavskega odbora.

Vodilni uradniki Weirton jeklarske družbe se bodo morali te dni zagovarjati pred vladnim delavskim odborom. Obtoženi so,

da so kršili Wagnerjevo postavo, ko so ustrahovali delavce, da niso mogli pristopiti v unijo.

Pred govorom se je vršila ogromna parada jeklarskih delavcev, kakih 8,000 po številu. V paradi so nosili napise, s katerimi se je sramotilo Lewisa, jeklarsko unijo in vladni delavski odbor. Pet godb je igralo v paradi.

Senator Holt je med drugim rekel: "Organizirajte se, kakor hočete glasom Wagnerjeve postavbe, izberite kogar hočete, da vas zastopa. In če ni to po volji John Lewisu, recite mu, da naj ga vrag vzame!"

To je piknik

Poroča se nam, da so na pikniku, ki so ga preteklo nedeljo priredili bratje Hrvati na prostih Slov. društvenega doma, žejni ljudje poplahnili po svojih grlih nič manj kot 75 polovnjakov pive, nadalje se je zaklalo 35 janjcev in 25 mladih prašičev. Stotine zabojev "popa" je gasilo žejo mladini. Vse občinstvo se je kar najboljše zabavalo. Dan je bil idealen za izlet na prostem. Govorili so na pikniku Rev. Mišič, župnik hrvatske cerkve sv. Pavla na 40. cesti, Daniel Stakich, Frank Masokato, Eli Kordeck, Rev. Jos. Matun iz Loraina in Nick Herak, znani radio oznanjevalec.

V ognju na farmi v Newton, N. J., je zgorelo 48 krav, 72 pa jih je bilo obžganih, da so jih ustrelili.

Euclid Rifle klub

Prosi se vse člane, da se jutri popoldne gotovo udeležijo streljanja na Močilnikarjevi farmi, da se vse potrebno ukrene za nedeljsko tekmo. — Predsednik.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 192, Tues., Aug. 17, 1937

Nesramno potvarjanje

V našem listu smo že večkrat ožigali neslano, neznanstveno, da skoro strupeno pisano snov, katero prinaša "Mladinski list," ki bi moral biti pisan za slovensko mladino v Ameriki, v kolikor ta pripada k S. N. P. Jednoti. Ni še dolgo tega, ko se je neka Mary Jugg pečala v "Mladinskem listu" z Darwinovo teorijo in jo skušala ponesrečeno tolmačiti, da smo se morali smejati. Kot znano, je Darwinova teorija od vse odličnih znanstvenikov že zdavnej zavrnjena in pozabljena, a naši mladini se servira za literarni ričet.

To je eno. Uredništvo "Mladinskega lista" je šlo pa še dalje in začelo potvarjati nesmrtna dela našega goriškega slavčka — Simona Gregorčiča. Ker smo mi slučajno dotično potvorbo prezrli, prinašamo na tem mestu članek izpod peresa P. Bernarda Amrožiča, ki je te dni izšel v "Amerikanskem Slovencu." Izvrstni članek se glasi:

"Ni dolgo tega, ko so imeli v Clevelandu veliko slovesnost ob priliki otvoritve Kulturnega vrta. Med drugimi so takrat proslavljali tudi našega pesnika, "goriškega slavčka," Simona Gregorčiča.

"Skoro ravno tisti čas je pa žalostno slavni "Mladinski list" zagrešil, milo rečeno, toliko nesramnost napram temu pesniku, da bi se naš častljivi "goriški slavček" v grobu obrnil, če bi mu bilo znano, kaj se je zgodilo.

K najnavadnejšim človeškim pravicam spada zahteva, da se proizvodi pesnikov, pisateljev in sploh vseh, ki kaj pišejo za javnosti, vselej in povsod dobesedno podajajo, ne pa izpremenjeno in potrjeno po mili volji kakega mazaškega literata. Dolej se gotovo še nihče ni našel v slovenski javnosti, ki bi si upal, bolje rečeno drznil "popravliti" kakega Gregorčiča in izdajati v kakem listu njegove pesmi v potrjeni obliki. Ta žalostna slava je ostala prihranjena "Mladinskemu listu".

Zakaj se je "Mladinski list" lotil tega ogabnega dela, bo vsakemu takoj jasno, če prebere sledečo Gregorčičevo pesem, ki jo tu navajam po Ivana Dornika izdaji Gregorčičevih poezij, potem še "isto" pesem v obliki, kakor je bila natisnjena v avgustni številki "Mladinskega lista."

MAVRICA

Biserna lestva se spenja v oblak,
Spušča se onkraj na zemeljski tlak.
Mavrica pisana, BOŽJI prestol,
ANGELJI hodijo gor in pa dol.
Zlate kropilnice v rokah drže,
Zemljo prežejo hlade in poje.
Gori na stolu pa VEČNI sedi,
Kapljič on vsaki srečo deli:
Pade na polje — rodi zelenjad,
Kane na drevje — obilen da sad,
Kaplja na njivi — da žito zlato,
Kaplja na trti — pa vince sladko.
Sreča se spušča — na sleherno stvar,
Kadar zaliva — NEBESKI vrtnar.

Taka je torej ta ljubka Gregorčičeva pesem, ki smo jo otroci že prav zgodaj znali na pamet in jo imeli jako radi. To pesem je pa "Mladinski list," to "izobraževalno" glasilo SNPJ mladine, priobčil v takile obliki. Pazite na besede, ki so tiskane z velikimi črkami!

Biserna lestva se spenja v oblak,
Spušča se onkraj na zemeljski tlak,
Mavrica pisana, VISOKI prestol!
VILE hodijo gor in pa dol.
Zlate kropilnice v rokah drže,
Zemljo prežejo hlade in poje.
Gori na stolu pa DEZEK sedi,
Kapljič vsaki on srečo deli:
Pade na polje — rodi zelenjad,
Kane na drevje — obilen da sad,
Kaplja na njivi — da žito zlato,
Kaplja na trti — pa vince sladko.
Sreča se spušča na sleherno stvar,
Kadar zaliva DEŽEVNI vrtnar.

S. G.

Tako torej! Pod to grdo spako si je upal urednik Mladinskega lista napisati S. G. — Simon Gregorčič. To je brez dvoma ena najpodležjših literarnih umazanosti, kar jih pozna naša literarna zgodovina. Ko je urednik to ljubko pesem tako "prepesnoval," mu je moral prilivati poseben "deževni vrtnar," da je mogel možakar spraviti skupaj tak nesmisel in ga podtakniti Gregorčiču.

Niti toliko se to človeče ni potrudilo, da bi se našla za potrjene verze primerna mera. Pa čemu ta navlaka, samo da služi "delo" svobodomiselnosti in da se pokaže, kako je pesnik Gregorčič, katoliški duhovnik, oboževal naravo, preziral pa božje delovanje v njej! Le na ta način je mogel najti Gregorčič mesto v "Mladinskem listu."

BESEDA IZ NARODA

Kako se počutimo Amerikank v Jugoslaviji

(Piše Rose Homovec)

Tukaj nas je pri ladji sprejel g. Gorjanc iz Ljubljane, znani potniški agent. On nam je veliko pomagal, da je bilo kmalu vse v redu z našo prtljago in je vse on skrbel za našo udobnost. Ob 8:30 zvečer smo se pa vsedli na vlak in prišli v Ljubljano nekako ob polnoči. Z materjo sva hoteli iti v hotel, toda g. Gorjanc naju je peljal v svojo hišo, kjer je bila za naju pripravljena udobna spalnica.

V ponedeljek 17. maja je bil v Jugoslaviji praznik, Binkošti. Dopoldne smo v spremstvu g. Gorjanca hodili po Ljubljani, opoldne naju je pa spremljal na kolodvor, kjer sva se vsedli na vlak, ki naju je odpeljal proti najinemu cilju — Kranjski gori.

V dveh urah in pol smo dospeli na Jesenice, kjer so naju že čakali materini sorodniki. Ob treh popoldne smo bili pa že v Kranjski gori, kjer se je zbralo še vse ostalo sorodstvo.

Jej, kako lepo je tukaj! Kranjska gora je od vseh strani obdana s prelepimi gorami in hribi. Tukaj je znano letovišče, kamor hodijo turisti od vseh krajev na oddih. Prvo, kar sem začutila tukaj, je bil izredno svež zrak. Človeku se zdi, da se ga ne more nikdar dovolj navžiti. Vse hiše tukaj so belo pobeljene in vse tako lepe. Tudi znotraj so vse hiše belo pobeljene.

Najina spalnica se nahaja v drugem nadstropju in imavi krasen razgled na te visoke gore, ki se mogočno dvigajo proti nebu. To je res vse nekaj drugega kot v našem Clevelandu. Zdi se mi, da mi ta panorama ne bo šla nikdar iz spomina.

Tukaj je dosti taksijev, toda benzin je drag, zato pa tudi računajo temu primerno. Ampak več ko se jih pelje, manj stane vsakega, naravno. Ampak z vlakom je pa vožnja jako poceni. Od ene postaje do druge, kakih deset minut razdalje, se pelješ za 5c.

Ceste so vse peščene in za ameriške čevlje precej škodljive. Luksuzni predmeti so tukaj jako dragi, življenske potreščine pa jako poceni. Tukaj ni nikdar preveč vroče, celo na soncu ne. Vedno pihlja hladna sapica.

Ljudje tukaj so jako preprosti in tudi preprosto živijo. Njih vsakdanje opravilo je kaj monotono. Vse njih delo je začrtano naprej kar do ure. Ljudje niso bogati, pa vendar se zdi, da imajo vsega dovolj. Zdi se mi povsem srečni in bolj zadovoljni kot ljudje v Ameriki. Nič se mi čudno ne zdi, ko ljudje ne morejo pozabiti svojih domačih krajev. Tudi jaz bi bila tukaj rada najmanj eno leto.

Po dežju vedno vidimo srne, ki se pridejo past na livade. Kar domače se mi zdijo. Morda bi kdo mislil, da domačini ne opazijo lepote krajev, ki jo vidijo vsak dan skozi vse svoje življenje, kot jo opazimo mi, ki pridemo iz drugih krajev. Toda tudi domačini se zavedajo te krasote in pravijo, da bi ne dali teh krajev za svo Ameriko.

Posebnih zabavišč tukaj ni, vendar kadar se zberejo ljudje v kaki hiši, imajo več zabave med seboj kot v Ameriki pri kakem banketu ali drugih velikih prireditvah. Saj ne poznajo drugega življenja kot sami svoje in so srečni.

Pred odhodom iz Amerike nisem mislila, da bom tako zadovoljna tukaj, da se mi bo vse tako dopadlo. Tudi Urška je zelo srečna pri svojih ljudeh. Samo še našega očeta manjka, pa bi

bilo vse do vrha srečno in zadovoljno. Bolj ga pogrešamo kot svojo desno roko.

Moj mož Bill me mara za Evropo. Ampak če bi videl te kraje sedaj, sem prepričana, da bi tudi on drugače govoril. Pred leti in sedaj — je vse drugače. Vsa Evropa se je zadnjih deset let silno izpremenila. Ljudje to sami pravijo. Mladina je dobro vzgojena, kot se vidi. Tudi dobro se oblačijo, kar po amerikansko, se mi zdi. Najbolj sem se pa čudila, da skoro vsak človek tukaj govori po več jezikov. Nekateri kar po štiri različne: slovensko, nemško, italijansko in še kak drug jezik. V Ameriki pa govorimo samo en jezik, če ne računam raznih narodnosti, ki govorijo svojo materinščino, posebno starejši in angleščino.

Opazila sem tudi, da je postala angleščina v Evropi zelo popularna in jo povsod po mestih uče kot obligaten predmet.

Pa snago držijo ljudje tukaj, kar se da. Najmanj enkrat na teden ribajo tla v hiši in sploh vse drže jako čisto. Tiste debele hrastove mize v kotu se svetijo ko sneg. Kot bi pogrnili prt po mizi.

Z mam Urško sva bili tudi takrat v Ljubljani, ko je bil pogreb nadškofa Jegliča. Bilo je zelo lepo in čuteče.

(Dalje prihodnjič.)

V korist delavcu

Cleveland, O. — V Washingtonu D. C. se od ljudstva postavljene zastopniki preklajajo in kavsajo vse vprek, kdo bo več koristil milemu kapitalizmu. Če se eden ali drugi drzne dvigniti svoj glas v prid delavstva, je že ogenj v strehi — in dotični je brez dvoma v zvezi z samim Stalinom, ali najmanj z rogačem. Julija 6. t. l. sta senatorja Schwellenbach in Allen, v senatu Z. D. predstavila resolucijo, znano kot Senate joint resolution 176-House joint resolution 440, ki se glasi v angleščini sledeče.

Joint resolution, favoring employment by the Works Progress Administration of persons unable to find employment in private industry. Resolved by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled. That it is hereby declared to be the policy of Congress that in the administration of the 1938 Relief Appropriation Act there shall be provided work opportunities through the Federal Works Progress Administration for all unemployed workers who cannot find employment in private industry. The Works Progress Administration shall so administer the funds allotted to it and so regulate the employment of unemployed persons that no Works Progress Administration worker who cannot find employment in private industry at wages not less than the prevailing rate of wages for work for which he or she is reasonably fitted by training or experience shall be discharged from the Works Progress Administration rolls and that any Works Progress Administration employee securing temporary private employment shall be furloughed during the period of private employment by the Works Progress Administration and not discharged from the rolls: Provided, That nothing in this resolution shall be construed to force the Works Progress Administration to continue the employment of any person who is properly discharged for cause.

In kaj mislite ali je ta resolucija prišla na dnevni red! Kaj se! Burbonski kongresmani se

dobro zavedajo — če bi bila ta resolucija sprejeta, bi pomenilo, da bi odpadla za velekapital prepotrebna armada brezposelnih, in z njo tudi armada stavkalcov, ki so učinkovito orožje v rokah velekapitala, in kar je še hujše, vlada bi obratovala projekte, za katerimi se kapitalu sline cede.

Zato se obračamo na vsa podporni društva, kakor tudi na delavske in kulturne organizacije, katere so že ali ki še dobijo vzorec: Resolution in support of Schwellenbach-Allen joint congressional resolution. da istega podpišejo, ali če hočejo več kopij poslati na odgovorne osebe v Washington, istega prepisejo in odpošljejo nemudoma in stem naredijo pritisk na kongres, kar bo le v dobrobit vsem bratskim kakor ostalim organizacijam.

V nedeljo 22. avgusta priredi Workers Alliance of America, Cuyahoga okraj, piknik v Hillside Grove, kažipot: vzemite W. 25 polučino do Brookpark Rd., tem bo čakal brezplačni bus, ki vas odpelje do omenjenega prostora. Prosi se vse cenjene trgovce, da nam gredo na roko s prostovoljnimi prispevki v denarju kakor tudi v potrebnih živilih. Vstopnina na piknik je 10c. Na tem pikniku bo kot glavni govornik Leo Krzycki, in tam bo zbirališč tistih, ki pojdejo po končanem pikniku na takozvani "job march" v Washington D. C., da v velikanski masi protestirajo proti odpustanju delavcev od W. P. A. dela. Kakor se sliši, bodo prišli iz zapada, juga in severa, in tukaj t. j. iz piknika združeni z nami krenemo v Pittsburgh, in naprej v Washington.

Kdor ima avto in je pri volji udeležiti se tega pohoda, je dobrodošel. Za gasolin bo preskrbljeno.

Torej na svidenje 22. avgusta na pikniku. Za odbor:

Anton Kukovac.

Priateljstvo kulture

Euclid, O. — Cenjena slovenska javnost v Clevelandu! Spet me kliče dolžnost, da vas vabim v imenu skupnih mladinskih pevskih zborov na koncert 19. septembra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Ni moj namen, da bi komu diktirala, zakaj naj se svet zanima, toliko pa rečem, da naš narod bi se lahko bolj zanimal kot se in bi upošteval kulturne prireditve. Koliko bi bilo lahko več uspeha, koliko časa in denarja se potroši brez pomena, a kadar je treba nekaj potrošiti v korist in zgled za boljše bodočnost, takrat pa ne maramo in tudi časa nimamo.

O, kako je žalostno gledati te prazne stole in dvorane, pa najsi bo seja ali prireditev. Jaz vam povem, da me včasih srce boli, ko gledam take primere. Vendar, zakaj smo taki? Pregovor pravi: čas je zlat in drag, zakaj bi ga torej trtili brez pomena? Zakaj ne bi šli na seje, na shode, v javnost? Zakaj rajši doma posedat brez namena? Noben človek, kadarkoli dolžnost kliče, ne bi smel reči: saj bodo tudi brez mene opravili. Ne, to ni pravilno. Ako bi vsak tako mislil, veste da svet ne bi šel naprej!

Moje mnenje je in naša dolžnost, da čas, katerega imamo, tudi uporabimo. S tem si delamo sami sebi veselje, zabavo, pomagamo društvu, pomagamo voditi kulturo, izobrazbo in sploh pomagamo, da gre svet naprej. Ni treba misliti: samo da je učitelj v šoli, predsednik na seji, pa bo že. Ne! Vsak otrok tvori šolo in vsak član drži društvo. Jaz vedno mislim skupino, na primer, mož, žena, otrok — to je družina. Potem pa delimo: mož — gospodar, žena — gospodinja, otrok je pa tisti, za katerega oče in mati skrbita. To vse skupaj je svet.

Zal mi je, da se ljudje premalo brigajo za svet in vse, kar se godi v sedanjem času. Kolikokrat slišim, ko nekateri pravijo: kaj me briga vsaka stvar! Jaz pa pravim, da se moramo brigati, ker to je naša dolžnost, katero smo podedovali in jo bomo spet zapustili drugim. Torej zakaj ne bi uporabili ta mali zlati čas, ko smo na svetu? Ako bi se ljudje več zanimali, bi bilo dosti boljše. Pa ni treba misliti, da sem to kje pobrala. Moje srce mi tako pravi in to tudi povem. Mogoče pa narava tako zahteva, a vendar izboljšamo pa tudi lahko vsako stvar, samo dobre volje in dobrega prijatelja nam je treba, pa lahko vse dosežemo: veselje, zabavo in uspehe, kolikor sami hočemo, ker mi tvorimo vse. Torej zahvala bo nam, slava pa naj za nami ostane.

Svet ni bil še nikoli tako na vrhuncu kot je danes. Filozofi pravijo, da skoro več naprej ne moremo. Torej smo ravno mi tisti, ki smo dovršili popolno civilizacijo in vedo. Lahko se štejemo srečnim, ker smo dosegli cilj, kateri nam zadostuje za lepo življenje. Ne vem, skoro dvomim, da bi me vsak razumel, kaj mislim s tem dopisom. Z eno besedo mislim in želim, da bi se ljudje zanimali in podpirali vsako dobro stvar, najsi bo v kakršnemkoli smislu. To se pravi, podpirati društvene in kulturne prireditve in se udeleževati se in shodov. To mislim, ne pa se doma čmeriti in se pregovarjati s prazno glavo.

Pisala bi lahko cele knjige o raznih primerah, pa še rajši citam, ker se bojim, da bi me kdo spravil v tisti nevarni vrtnec in me pogotnil. Pa bi še rada dodala dan 19. septembra, ker tisti dan mi je tako pri srcu, da bi se najrajši naglas zjokala od veselja, ko bom videla spet toliko mladih nedolžnih srcce skupaj, nje, ki ne poznajo še težkih potov, ki ne poznajo nobenega sovraštva in zvite politike in ne sebičnosti in ne hrepenijo po časti in slavi.

Torej prosim še enkrat vas vse skupaj iz vsega Clevelanda: pridite in uživajte z njimi čisto veselje in zabavo. Dajte priznanje tistemu, ki je vreden, tistemu, ki se trudi že tri leta, to je naš spoštovani slovenski sin, g. Louis Šeme, učitelj 5 zborov, in ako bomo mi to upoštevali, bomo tudi mi od drugih narodov upoštevani.

Počastimo torej tretjo obletnico mladinskih pevskih zborov z največjo udeležbo. Izkažimo se, da smo veliki, napredni, da se zavedamo dolžnosti, katere nas vežejo. Ne omahujmo mogoče pred kakšno temno senco, prezirimo sovražnike, hodimo začrtano pot, ne samo za to proslavo in potem nič več. Tukaj so pred nami zelo resne reči. Tukaj se govori za nov dom, kateri nam je tako potreben, kakor sami veste. Torej ne oklevajte, kadar bo prišel čas, da vas bomo potrebovali. Takrat naj da in dela vsak nekoliko, pa bo uspeh gotov. Pozdrav in vam kličem: dobrodošli. Za publikijski odbor skupnih mladinskih pevskih zborov: Mrs. A. Hrvatin.

Dopis iz Euclida

No, kar hladno je že proti večeru in jesenski dnevi se z vso naglico bližajo. Čas hitro beži in že čem let bo, kar se je ustanovila podružnica št. 32 SZZ. Da bomo praznovala ta dan, to se spodobi. Naše članice so si umislile nekaj posebnega za ta dan. Vršil se bo "Golden Slipper Dance" in tudi lep program bo na odru. Takrat pričakujemo tudi, da nas obišče gl. predsednica, Mrs. Marie Prislund. Če bi ji le čas dopuščal, bo gotovo prišla. Na 1. septembra itak namestnica priti v Cleveland, zato upa naša podružnica, da pride že za

29. avgusta, ko bo naša podružnica obhajala osmo obletnico ustanovitve. Kaj ne, Mrs. Prislund, da nam boste napravili to veselje? Obljubljamo vam, da bomo poplačale Vaš cenjeni obisk v prihodnji kampanji.

Drage sestre podruž. št. 32 S. Z. Z. Ve pa glejte, da tudi vsaka po svoji moči sodeluje za napredek naše podružnice.

Na 29. avgusta, ko se vrši naša proslava, bo pričetek ob 7:30 zvečer v šolski dvorani sv. Kristine na 222. cesti. Povabite še svoje prijatelje, in napolnite dvorano na ta večer. Za vse bo dobro preskrbljeno. Pecon orkester bo igral za stare in mlade.

Podružnica že zdaj vabi vse gl. odbornice, vsq bližnje podružnice in sploh vse občinstvo. Prosim, da se udeleže vsi farani, prijatelji in znanci. Najlepše pozdrave vsem skupaj.

Tereziya Zdešar, tajnica.

PROŠNJA IZ STARE DOMOVINE

Iz Gornjega Zemona pri Ilirski Bistrici prosijo svoje tukaj bivajoče rojake, da bi jim pomagali popraviti njih malo cerkvico in jo znotraj malo olupati. Zdaj je v nji samo en oltarček, pa je iskrena želja vseh domačincev, da bi postavili kip Božjega Srca, kjer bi tožili svoje gorje, ki jih tare pod kruto roko fašizma. Vasica je precej visoko na kamenitem hribu in je oddaljena več kot eno uro hoda od farne cerkve. Vseposvoda je samo vojaštvo in straže in kar je zaslužka, je le za Italijana. Pred štirimi leti sem tudi jaz obiskala te kraje in sem bila priča te žalostne usode naših ljudi. Sami si ne morejo pomagati, zato pa prosijo tukajšnje rojake, da bi jim priskočili na pomoč. Tudi druge rojake, ki niso od tam doma, prosim za kak dar. Vsak najmanjši dar bo v božji knjigi zapisan in v srcih teh sirot.

Rojaki v St. Clairski okolici, pustite svoje darove v trgovini Frank Suhadolnika ali John Gornika. V naši okolici pa prinesite na moj naslov: 8501 Rosewood Ave. Že naprej se iskreno zahvaljujem vsem za njih dobrodušnost. Ida Brožič.

Mrs. Charles Sharp, ki živi blizu mesta Des Moines, Iowa, v avtomobilski prikolici, je porodila otroka in je prvi slučaj v tej državi, da je bil otrok rojen v trailerju. Poklicani zdravnik je mislil, da mestna postava prepoveduje rojstva otrok v vozilu, pa je hitro ukazal, naj vžigajo prikolico na leseno podlago, nakar je pomagal pri rojstvu.

Če verjamele al' pa ne

Uzmovici je v nekem uradu izmaknil fin pisalni stroj. Pod pazduho ga je del in jo urnih krač pobrisal. Sreča ga policaj in ker se mu je zdel sumljiv, ga ustavi, rekoč: "Kam pa greste s pisalnim strojem?" "S kakšnim pisalnim strojem?" se začudi uzmovici. "No, s tistim, ki ga nesete pod pazduho." "Glej jo pošajne, kdo pa je vtaknil pisalni stroj pod mojo pazduho brez moje vednosti?" se široko začudi pretkanec.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maza

Žena se je žrtvovala

V onemogli jezi trese dvoje rok rešetko majcenega okenca ječe v Conciergerieji. Zaman tolče dvoje pesti po železnih palicah, ki so močne in se ne vdajo. Ves opešan se zgrudi mož v ječi na borno slamnjajočo in si ječeje podpre glavo z rokami. Zunaj zahaja zimsko sonce in krvavordeče ožarja ves Pariz. Mrak lega na mesto. V celici se temni bolj in bolj, dokler je slednjič noč ne zagrne v popolno temo. Iz dalje doni zamolklo hrumenje. To je trušč Pariza, ki se prebujajo v radost in veselje. Osmamljeni človek ne najde pokoja na svoji slamnjaji. Mrke misli ga mučijo in nemirno se valja po ležišču.

Ze več tednov je grof Lavalette, generalni poštni načelnik Napoleona v ječi. Vdal se je v usodo in pričakuje obsodbe. Le kadar se začne mrščiti in padajo poslednji sončni žarki skozi okence, kadar postane breme v glavi in prsih kar neznosno, tedaj obupno buta ob rešetko in zatuli ko ranjena zver. In če potem na slamnjaji planejo spomini nanj, se mu zazdi njegovo jetništvo še težje. Misli na svojo ženo, bivšo nečakinja cesarice; misli na svojega tako srčno ljubljenega cesarja, ki mora daleč izven Francije, na nekem daljnem otoku prenašati nemara hujšo nesrečo ko on. In mož, ki je v nešteti vojnah že tolikrat hrabro zrl smrti v oči, si z roko pogladi oči, da si obriše solze.

Videti je, da je njegova usoda zapečaten. Ne boji se smrti. Saj se s smrtjo kar tika, s smrtjo za domovino in za cesarja. Smrti na šafotu pa ne pozna. Če na to pomisli, ga nehoti obide groza. Tako neumno, tako trapasto se mu zdi umreti kar za nič! Nobe ne krivde se ne zaveda, saj ni storil drugega, ko da je izpolnjeval svoje dolžnosti. Ali je zvestoba do cesarja tak hud zločin? Le zato, ker je bil zvest cesarju, ko so ga bili že vsi zapustili in ga je prvi radostno pozdravil, ko se je bil cesar vrnil z Elbe, le zato mora zdaj umreti? Zato so ga vrgli v ječo, zato ga mučili z neskončnimi vprašanji in ga slednjič obsodili kot izdajalca? Obsodili ga bodo na smrt, brez dvoma. Padel bo kot žrtev.

Izrekli so smrtno obsodbo. Ves Pariz se strese ob tej novici, da bo moral grof Lavalette na morišče. Vsi sočustvujejo s prijateljem Napoleona, ker ima toliko zaslug za domovino. Nikogar pa ni, ki

bi se upal reči besedico v dobro obsojenca. Zavedajo se, da bi bilo brezuspešno, zakaj, kralj Ludovik zahteva glavo Lavalette, ker sovraži tega moža. Le neka žena še ni obupala: Emilija Lujiza, Lavaletteva soproga. Vse poskusi, da bi rešila svojega ljubljenega moža. Celo do kralja najde pot in se mu vrže k nogam. Toda kralj skomigne z rameni in hladno odvrne: "Drugega ne morem storiti ko svojo dolžnost. Pravica ima svojo pot."

Grofica poišče pravnega ministra. Ganjen je, vendar odkloni vsako posredovanje. Spet in spet skuša priti žena v Tuilerije, da bi stopila še enkrat h kralju ali vsaj k princesi Angoulenski. Toda prepovedano je, da bi jo pustili na dvor in povsod jo zavrnejo. Nesrečno ženo obvladata bolečina in utrujenost. V veži se zgrudi na tla. Ko si opomore, jo spodijo iz palače. A spet in spet prihaja, zakaj v obupu se krčevito drži poslednje bilke: da sreča kralja. Zaman čaka in slednjič spozna, da ni ničesar, kar bi moglo rešiti njenega moža. Tedaj se grofica spomni drzne misli in se koj loti priprav, da jo izvede. Izprosi si dovoljenje, da sme obiskati moža v ječi. Pretresljivo je svidenje, a grofica se premaga z železno voljo in skuša pregovoriti moža, da bi pobegnil.

"Če umrješ ti, umrjem tudi jaz. Potem ostane hčerka brez varstva. Pomisli vendar! Bežati moraš! Oblecij se v mojo obleko in pojdi. Zunaj je moja nosilnica."

Grof si na vso moč prizadeva, da bi ženi prepodil te misli. Dopoveduje ji, koliko težko je s tem v zvezi in v kakšno nevarnost zaide sama. Toda grofica ne popusti. Zagrizla se je v to misel, ki je ne izpusti. Slednjič se Lavalette posreči pregovoriti jo vsaj toliko, da pobegne prihodnji dan.

Dne 23. decembra 1815 na predvečer smrtno obsodbe, pride grofica ob petih popoldne s svojo hčerko Jozefino v ječo. Še enkrat skuša Lavalette izbiti misel na beg, a vse je zaman. Ona je vse natančno pripravila in prisli moža, naj brž vse ukrene.

"Ob sedmih se preoblečeš v mojo obleko in odideš z Jozefino iz ječe. Zunaj je nosilnica. V njej te preneso do mojega voza, ki čaka nate. Z vozom se odpelješ h kakemu prijatelju, ki te bo skril. Kasneje pa pobegneš iz Francije. Še enkrat ti priščem: če ne pobegneš, umrem jutri s teboj vred!"

Lavalette se mora vdati navelu žene in hčere. Po dolgem

obotavljanju sklone, da pobegne. Grofica ima drugo obleko s seboj, ki jo bo sama oblekla, a Lavalette naj se obleče v to, ki jo ima zdaj ona na sebi. Nato naj se Jozefine oprime pod pazduho in naj počasi odide iz ječe.

"Ko boš v sobi, kjer je ječar, si daj robec na obraz, da te ne spoznajo. Pazi tudi, da se s klobukom ne zadenesh podobno nad vrati. Ključar je jako uslužen. Skušal ti bo pomagati v nosilnico. Bodi jako previden!"

Ko še grofica opozori hčer na vse podrobnosti, se grof preobleče v žensko. Kmalu pride ječar. Grof in grofica se naglo poslovita. Grofica stopi za vrata in Lavalette odide, opirajoč se na hčer, počasi iz ječe. Za njim se zapro vrata. Stopata skozi sobo, kjer so pazniki. Neki paznik pristopi h grofu in ga nagovori, misleč, da je grofica. Lavalette se pritiska robec na obraz in le pokima z glavo, ko da ne more besedice spregovoriti. Dospeta na dolg hodnik, ki vodi na dvorišče. Težka vrata so zaklenjena in nikogar ni, ki bi jih odprl. Minute silne napečnosti nočejo miniti. Slednjič pride paznik odrine zapah in spusti oba na proto. Mimo čuvajnice se bližata glavnemu vhod. Ondi stoji nekaj orožnikov in častnikov. Komaj za tri korake od njih gresta oče in hči skozi vrata. Stražnik pozorno premore grofa, ki se vznemiri in že misli, da se je vse ponesrečilo. A tudi ta nevarnost mine in z olajšanim vdihom stopi Lavalette v nosilnico. Skrbno pazi nanj njegov zvesti sluga Bonnaville, ki mu je ves načrt znan. Na dogovorjenem mestu čaka voz. Neki prijatelj grofa pristopi k nosilnici:

"Gospa, voz je pripravljen!"

Lavalette se poslovi od hčere in sede v voz. Konji potegnejo in topotajo po cesti navzdol. Čez čas se obrne kočijaž:

"Za vami so štiri pištole, če bi jih potrebovali."

Lavalette smehljaje se priklima. V kočijažu spozna grofa Chassenona. Med vožnjo si sleče žensko obleko, se zavije v plašč in si dene klobuk na glavo. Slednjič se voz ustavi. Grof izstopi in sledi prijatelju kot sluga. Ploha je in vihar besni po cestah. Oba zavijeta okrog vogala, pa zagledata stražo. Skoraj bi bili trčili drug v drugega. Vojaikom se neznansko mudi. Nekoga iščejo. Pojavijo se orožniki in hitijo dalje. Beg iz ječe so že odkrili in iščejo grofa po vsem Parizu. Ne najdejo ga. Giljotina čaka zaman.

Štirinajst dni se skriva Lavalette. Na varnem je, zakaj, saj nihče ne sluti, da biva na podstrešju svojega najhujšega sovražnika, ministra in vojvode Armanda Richelieuja. Iščejo ga pri njegovih prijateljih, ki jih tudi nekaj primejo, vendar jih izpustijo, ker ni dokazov.

Medtem pa je Pariz ves navdušen radi izrednega bega. Prebivalstvo radostno vzklaka ženi, ki se je upala kljubovati kralju in iztrgati giljotini plen. Toda kraljeva družina trepetava v strahu in smrtni grozi. Že vidi grofa, kako vodi zaroto in pahne kralja s prestola. A ničesar takega ni. Lavalette pobegne s pomočjo treh angleških častnikov, generala Wilsona, stotnika Hutchinsona in poročnika Brucea v Belgijo, odtod pa v Monakovo.

Junaška žena mora dolgo ostati v ječi. Nihče je ne sme obiskati, nobena vest ne prodre do nje, dokler je bolezen ne vrže na posteljo radi skrbi za usodo njenega moža. Slednjič jo izpustijo, toda zdravje ji je zrahljano in duševno je popolnoma strta. Le polagoma okreva ob strani svojega soproga, ki je potovala za njim v Monakovo, a popolnoma zdrava ni bila nikoli več. V ječi se je želo smrti zapičilo vanjo.

V Monakovem jo vse občuduje in spoštuje. General Blucher ji piše: "Žena ste, kakršnih je najti malokdaj — z najhrabrejšim srcem na pravem mestu."

Čez sedem let je kralj odpustil Lavalette. Pomilostil ga je in grof se je vrnil v Francijo. Živel je v Parizu in 15. februarja 1830 je sklenil svoje nemirno življenje.

IZ PRIMORJA

Težak položaj Slovencev, zaposlenih v občinskih uradih. II. Bistrica, junija 1937. — Pred kratkim je naš list poročal, da je bil občinski računovodja v II. Bistrici Caharija aretiran in odveden v reške zapore. Istočasno nekako pa je dobil nekam čuden namig bivši občinski tajnik občine Trnovo Vičič Vladislav, ki je sedaj zaposlen pri ilirsko-bistriški občini kot uradnik. Hoteli bi ga bržkone poslali na daljši dopust. Prizadeti se pa izgovarja, da ni še utrujen. Vendar ni še jasno kdo bo zmagal!

IZ DOMOVINE

Pred dnevi se je pripeljal iz vlakom na Grosuplje 24-letni mehanik Tone Glavan iz Zapotoka pod Kureškom uslužben na ljubljanskem letališču. Ko se je začel vlak pomikati, se je nesrečni pogljal pod njegova kolesa, ki so mu glavo skoro čisto odrezala. Bil je seveda na mestu mrtve. O tragičnem dogodku obveščeno grosupljsko orožništvo je prišlo na kraj tragedije in ugotovilo samomorilniško identiteto. Iz poslovilnega pisma, ki so ga dobili pri njem, je razvidno, da je šel v smrt zaradi nesrečne ljubezni, ker so mu starši, ki imajo v Zapotoku lepo posestvo, branili vzeti dekle, katero si je izbral. V pismu je tudi določil, da se njegovih 12.800 Din porabi za prevoz trupla v Zapotok, pogreb in nagrobni spomenik.

DNEVNE VESTI

20 železniških unij je odobrilo Blacka
Chicago, 16. avgusta. Načelniki dvajset železniških unij, ki predstavljajo 1.100.000 železniških delavcev, je danes odobrilo imenovanje Hugona Blacka za sodnika najvišje sodnije. Obenem so železniške unije tudi sprejele načrt za brezposelno zavarovalnico, glasom katerega bodo dobivali brezposelni železniški de-

lavci, kadar so brez dela po \$320 na leto.

Končan štrajk delavcev v tovarnah za svilo

New York, 16. avgusta. Med 60 družbami, ki izdelujejo svilo in umetno svilo in med raznimi unijami je bila podpisana pogodba, in nad 8000 delavcev se danes vrne zopet na delo v tovarne. Štrajk je trajal en teden. Unija je bila pripoznana in minimalna tedenska plača je bila določena na \$15.

Pet otrok utonilo na šolskem pikniku

Ocean City, Md., 16. avgusta. Včeraj se je vršil tu piknik nedeljske šole. Otroci so skakali v bližnji vodo in se igrali. Pri tem je radi neprevidnega ravnanja in premale pazljivosti utonilo pet otrok. Trupla utopljencev so začeli takoj iskati, toda na površje so prinesli samo dvoje trupel.

Newyorški kardinal je resno bolan

New York, 16. avgusta. Že več dni se nahaja v sv. Vincenca bolnišnici newyorški nadškof kardinal Farley, ki je resno zbolel, ko se je mudil na počitnicah v severnem delu države New York. Z ambulanco so ga prepeljali 100 milj daleč v New York. Kardinal je star že 70 let.

Mož star 121 let, dobil dve ponudbi za ženitev

New Yrk, 16. avgusta. Abraham Wisnofsky, ki je ob svojem 121. rojstnem dnevu izjavil, da bi rad dobil mlado žensko za svojo šesto ženo, je v resnici dobil dve ženitovanjski ponudbi. Neka ženska mu je pisala iz Pennsville, N. J., da je blondinka in lepo oblikovana in bi se rada poročila. Drugo pismo je prišlo od neke 40 let stare vdove v Camden, N. J., ki je izjavila, da je pri volji poročiti starca, ako bi preskrbel, da bi njen sin pohačal na univerzo.

Pivo v Kansasu ne more opijaniti človeka

Wichita, Kans., 16. avgusta. Država Kansas, ki ima še prohibicijo, toda je dovoljeno piti 3.2 pivo, bo znanprej laglje dihalo. 3.2 pivo se je dosedaj smatralo, da je opojno, toda porotniki na sodnji so bili drugačnega mnenja. Aretiran je bil namreč neki voznik trucka, češ, da je bil pijan. Ko so porotniki slišali, da je pil 3.2 pivo, so ga nemudoma oprostili, rekoč, da tudi en sod take pive ne more človeka opijaniti.

Lepa udeležba

Veliko jezersko razstavo je obiskalo tekem zadnje sobote in nedelje 161.636 oseb, kar je rekordno število. Prihodnjo nedeljo praznujemo "Slovenski dan" na razstavi.

MALI OGLASI

Dve sobi

se dasti v najem. Kopališče na razpolago in klet za pranje. Lastni vhod. Naslov se poizve v uradu tega lista. (194)

Soba

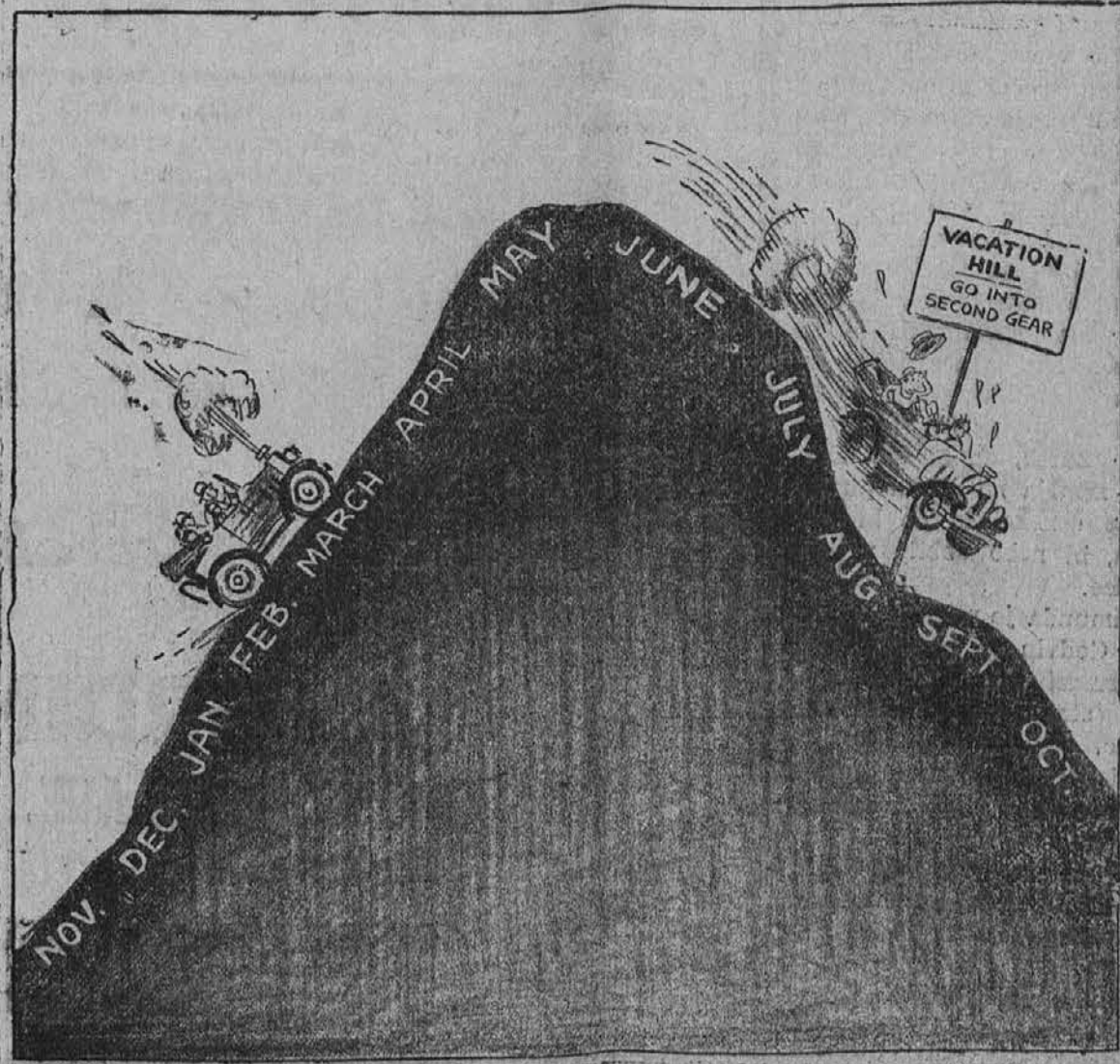
se da v najem enemu ali dvema fantoma. Vprašajte na 1332 E. 53rd St. (194)

Lepa farma naproday

ali se zamenja za hišo, 65 akrov zemlje, 20 akrov trte, 10 akrov sadnega drevja, nov hlev, hiša 6 sob, elektrika, traktor in drugo orodje. Štiri krave, dva konja in druga žival. Farma je na lepem prostoru južno od Geneve, O. Vprašajte pri Dan. Stachich. 15813 Waterloo Rd. Tel. KE nmore 1934 (193)

Opremljena soba

se da v najem za enega fanta. Vprašajte na 1235 Addison Rd. (Aug. 14, 17, 19.)

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

"Tega ni vedela. Rekla je samo, da ve, kako so spravili Rozamundo proč," je odgovoril Godvin z istim hripavim glasom. "In potem?"

"In potem — o! Ko sem imela izrecno Wulfovo povelje, sem šla, kakor v sanjah. Le malo se spominjam na vse. Pri vratih sva se poljubili in ko se ji je straža poklonila, me je blagoslovila s pridržano sapo. Teda je pristopil vojak in rekel: 'Pojdi z menoj, hči Sinanova,' in šla sem z njim; nikdo se ni zmenil zame, kajti tisto uro je čudna senca zakrila sonce — vidva tega v ječi brčkone nista videla — da se je celega ljudstva polastila velika groza, misleč, da pomeni gorje bodisi za Saladinom, bodisi za Askalon. (Solnčni mrak, ki je dne 4. septembra 1187 — na dan predaje Askalona — zatemnil Palestino in povzročil v Jeruzalemu velik strah. — Pis.)

"V temi smo prišli do nekega kraja, kjer smo našli med drevjem Arabca, ki je vodil dva konja za uzdo. Vojak je ogovoril Arabca ter mu izročil Masudino pismo, ki ga je prebral. Nato me je posadil na konja, in potem ko je vojak zajahal drugega, smo oddirjali dalje. Naporno smo jezdili ves tisti večer in celo noč, v temi nas je vojak zapustil; ne vem, kam je odšel. Naposled sva dospela do tistega gorskega hrbta in se ustavila; z Arabcem sva pustila konje, da se odpotujejo, zavžila stvari, ki jih je imel seboj, tedaj pa sva uzrla poslanika in pri njem dva velika viteza.

"Glej," je rekel stari Arabec, tam prihajata brata, ki ju iščeš. Glej, pa zahvali Alaha in Masudo, ki te ni nala-gala, jaz pa moram nazaj."

"O, srce mi je plakalo in zjokala sem se v veselju — zjokala in blagoslavljala Masudo in Boga. Arabec, sin peska, pa mi je dejal, da moram moliti, če mi je življenje drago, da moram ostati tesno zagrnjena in preoblečena tudi pred vama, dokler ne pridemo v Jeruzalem. Kajti če bi me odposlanci spoznali, bi kaj lahko odrekli spremstvo balbeški princezinji in Saladinovi nečakinji, ali me pa celo izročili njemu."

"Obljubila sem mu to in ga vprašala: 'Kaj pa z Masudo?' Dejal je, da bo urno jezdil nazaj, da reši še njo, kakor je bilo dogovorjeno in da me prav iz tega vzroka sam ne popelje v Jeruzalem. Kako mu bo pa mogoče doseči svojo namero, še ni vedel. Le toliko mi je bilo znano, da je bila skrita na varnem in da se reši, če jo bo volja. Ostalo pa ve-sta in zdaj smo po milosti bo-žji vsi trije zopet skupaj."

"Smo," je rekel Godvin, "ali kje je Masuda in kaj jo čaka, ko se je drznila izvršiti tak naplek? O, ali veš, kaj je ta ženska storila? Bil sem obsojen, da umrem mesto Wulfa — kako to, je postranska stvar, a izveš pozneje — in pripeljali so balbeško princezino, da se poslovi od mene. In prav pred Saladinovimi očmi je Masuda igrala njeno vlogo in tako izborna te je posnemala, da je bil sam sultan prevarjen, in celo jaz sem bil prevarjen."

Prevarjen sem bil, ko sem jo objel privrat in zadnjokrat, dasi sem se v resnici sam ču-dil. Od takrat me plaši hud strah, dasi sem bil tukaj zopet prevarjen, kajti mislim sem, da sem se bal — za tebe."

"Poslušaj me, Wulf; vzemi Rozamundo in ji poišči stano-vanje pri kaki gospej v mestu, ali še bolje, pelji jo v samo-stan redovnic svetega križa, od-kjer se je nikdo ne bo upal od-peljati in tam naj obleče nj-hovo oblačilo. Opatinje se go-tovo spominjaš, bila sva že z njo skupaj, in ona gotovo ne odreče Rozamundi zavetja."

"Da, da, spominjam se, ko nas je vprašala po novicah iz Angleške. Pa ti? Kam pa poj-deš ti, Godvin?"

"Jaz? Jaz odjezdím nazaj v Askalon, da najdem Masu-do."

"Zakaj?" vpraša Wulf. "Ali se Masuda ne more sama rešiti, kakor je povedala svojemu stricu Arabcu, da se bo? In ali se ta ni povrnil tja, da jo vzame seboj?"

"Ne vem," odgovori Godvin, "vem pa toliko, da se je Masu-da podala v strahovito nevar-nost radi Rozamunde in zna-biti tudi radi mene. Pomisli, kakšne volje bo Saladin, ko naposled spozna, da je izgini-la ona, v katero je stavil toli-ko nade ter pustila na mestu sebe strežnico, preoblečeno v njeno obleko."

"O!" se je oglasila Roza-munda. "Bala sem se tega, ali ko sem se zavedla iz nezvesti, sem bila že preoblečena, in ona me je pregovorila, da je vse v redu in da se vse to izvrši po Wulfovi želji, o katerem je bi-la prepričana, da se gotovo re-ši."

"To je ravno najhujše," je rekel Godvin. "Da izvrši svoj naplek, se ji je zdelo potrebno lagati; mislim tudi, da je govorila neresnico, ko je dejala, da je prepričana, da se oba-dva rešiva, dasi je zopet res-nica, da se je v istini tako zgodilo. Razodeti ti hočem, zakaj je govorila neresnico. Zgodilo se je zbok tega, da bi mogla dati svoje življenje, da osvobodi tebe, da se snideš z menoj v Jeruzalemu."

Pri teh besedah ga je Roza-munda, ki je poznala skrivnost Masudinega srca, čudno pogle-dala, sama pri sebi pa se je čudila, kako je mogoče, da bi se mogla v zavesti, da je Wulf mrtev ali vsaj v kratkem umr-jel, žrtvovati zanj, za Roza-mundo, da bi jo mogli potem izročiti Godvinovemu varstvu. Vsekakor se to ni moglo zgoditi iz ljubezni do nje, dasi sta se pristrčno ljubili. Ali zna biti iz ljubezni do Godvina? Kako čuden način, da to dokaže!

A sedaj so se ji odprle oči. Ta Masudina ljubezen je bila tako resnična in vzvišena, da je bila radi Godvina pripravljena iti v smrt, njega pa — sedaj, ko po njenih mislih tekmece ni bilo več med živimi — pustiti živeti z njo, ki jo je on ljubil in izročiti ga njenemu objemu za ceno svojega življenja. O, kako plemenita je morala biti, ko je mogla narediti in izvršiti tak načrt, in kako čista in vz-višena njena duša, najsi je bi-la njena preteklost taka ali taka! Zares, da bi bila žive-la, bi zemlja ne nosila pleme-nitejšje ženske, in če bi bila mrtva, bi nebo dobilo v njej svetnico.

Rozamunda je pogledala Godvina, Godvin je pogledal njo in razumela sta se, kajti spo-znala sta resnico veliko in grozno.

"Mislim, da bi morala tudi jaz nazaj," je rekla Rozamun-da.

"To ne gre," odgovori Wulf. "Saladin te bi dal usmrtiti radi tega pobe-ga, kakor je bil pri-se-gel."

"To ne more biti," pristavi Godvin. "Ali naj bo žrtev kr-vi zaman? Vrh tega je najina

dolžnost, da to preprečiva."

Rozamunda ga je vnovič po-gledala in zajecjala:

"Ako — ako — se je ta strašna stvar zgodila, Godvin — ako žrtev — oj, kaj bo ko-ristila?"

"Rozamunda, ne vem, kaj se je zgodilo; grem pa pogledat. Ne brigam se za to, kaj se utegne zgoditi. Jaz grem. Jez-dil pa bom skozi življenje in smrt in če treba, skozi ves pe-klenski ogenj, dokler ne naj-dem Masude in poklekem pred njo v znak spoštovanja —"

"In ljubezni," je vzkliknila Rozamunda, kakor da bi ji pro-ti volji besede ušle čez ust-nice.

"Morebiti," odgovori Godvin bolj sam pri sebi nego pa nji.

Ko pa sta onadva videla iz-raz njegovega obraza, odločne besede in bliskajoče se oči, ga nista hotela zadrževati.

"Z Bogom, Rozamunda," re-če Godvin, "moja vloga je do-igrana. Zapuščam te v božjem varstvu v nebesih in v Wulfo-vem na zemlji. Če se ne vi-diva več, je moja želja, da se poročita tukaj v Jeruzalemu, se vrnete domov na stepeški grad in živita tam v miru, če vama je usojeno. Brat Wulf, z Bogom tudi ti! Izza rojstva sva živela skupaj in se ljubila, izvršila skupaj marsikatero de-lo, ki moreva zreti nanje brez sramote; danes pa se ločiva, privrat. Radosten hodi svojo pot z ljubeznijo in veseljem, ki ti ga je dalo nebo, živi kot dober in krščanski vitez, vedno pa misli na konec, ki se hitro približuje, in na večnost, ki pride za njim."

"O, Godvin, ne govori," reče Wulf, "take usodepolne besede mi trgajo srce. Tako izlah-ka se ne bova ločila. Najina gospica tukaj bo v samostanu popolnoma na varnem — bolj varna nego pri meni. Daj mi uro časa, da jo spremim tja,

potem pa se ti pridružim. Oba sva mnogo dolžna Masudi in ni prav, da bi samo ti popla-čal ta dolg."

"Ne," odgovori Godvin, "po-glej Rozamundo pa pomisli, kaj pride nad to mesto. Ali jo moreš zapustiti v takih časih?"

Wulf povese glavo, Godvin pa, ki si tudi ni upal govoriti dalje, je zajahal svojega ko-nja in je odjezdil, ne da bi se sploh ozrl, v ozko ulico in sko-zi vežo in kmalu potem izginil v daljavi in puščavi.

Wulf in Rozamunda sta mol-če gledala odhajajočega; duši-le so ju solze.

"Nisem pričakoval, da se bom na tak način ločil od bra-ta," izpregovori Wulf z debe-lim, srditim glasom. "Pri Kri-stusovih ranah! Raje bi umrl ob njegovi strani v bitki nego ga pustil oditi, da doleti uso-da samega."

"Pa prepusti mene moji uso-di samo!" je zašepetala Roza-munda in pristavila: "O! Ra-da bi, da bi bila mrtva, ko sem živela le zato, da sem prinesla vse to gorje nad vaju in to ve-liko Masudino srce. Po pravici ti rečem, Wulf, da bi rada, da bi bila mrtva."

"Kaj verjetno je, da se ti izpolni želja, predno bo vse končano," odgovori Wulf; "v tem slučaju samo prosim, da smem umreti s teboj, Roza-munda, kajti Godvin je odšel, bojim se za vedno in samo ti si mi še ostala. Ne toživa, vse razmišljanje naše tuge na-ma ne more pomagati in hva-liva Boga, da sva vsaj za ne-kaj časa svobodna. Pojdi z menoj, Rozamunda, v samo-stan, da najdeva zavetja tam, če mogoče."

Odjezdila sta po ozkih uli-cah, kjer se je gnetlo preplaše-no ljudstvo; raznesle so se namreč že novice, da je po-slanstvo zavrglo Saladinove pogoje. Ponudil se je dati

mestu živeža in dovoliti me-šanom, da utrdijo zidovje, in jih vzdržati do Binkošti, če prisežejo, da se udajo, ako ne dobe pomoči. Poslanci pa so odgovorili, da ne prepuste kra-ja, kjer jim je Bog umrl, do-kler bo iskrica življenja v njih.

Sedaj so imeli vojsko pred seboj, vojsko na življenje in smrt. In kakšni ljudje so pri-

šli v tem slučaju prvi v po-štev? Njihovi voditelji so bili pobiti ali ujeti, kralj ujet; vo-jaki so pokrivali bojišče pri Hatinu. Samo ženske in otro-ci, starci, bolniki in ranjenci — vsega skupaj zna biti svojih 80,000 duš — so pa ostali in le majhna peščica njih je mo-gla nositi orožje.

(Dalje prihodnjic.)

Mr. in Mrs. Otto Horst, levo, v sredi 2 in pol leta stari Donald Horst in desno sta Mr. in Mrs. John Regan. Mrs. Regan je izven zakona rodila otroka, katerega sta potem vzela za svojega zakonca Horst. Zda, ko sta Reganova po-ročena, sta hotela imeti otroka nazaj in sta ga s silo vzela Horstovim, ko se je otrok igral na dvoriču. Zdeva je zbudi-la mnogo zanimanja in sodišče je potem odločilo otroka pravi-m staršem.

Iskrena zahvala

Podpisani se lepo zahvaljujejo bratom Slovencem, ki so v tako lepem številu se odzvali našemu pikniku preteklo nedeljo.

Prav iskrena hvala vsem udeležencem in ob priliki bomo tudi mi vrnili bratsko prijaznost in naklonjenost.

ODBOR HRVATSKEGA RADISA
in HRVATSKI RADIO KLUB

Nove vrste zrakoplov ali gyroplan, ki se lahko dvigne kar z mesta kvišku, ne da bi se kaj zaletel. Tudi na zemljo se lahko spusti navpično nizdol.

AVGUSTOVA RAZPRODAJA

Za najboljše cene in najfinejšo kvaliteto
v pohištvu, posteljnini, pečeh, svetilkah, mizah,
skrinjah iz cedrovine

se obrnite na

A. GRDINA & SONS

6019 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 2088

15301 WATERLOO RD.

KEnmore 1235

ODPRTO ZVEČER, ZAPRTO V SREDO POPOLDNE

Člani Cleveland Furniture Dealers Ass'n

35. LETO

35. LETO

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska
katoliška podporna organizacija v Združenih
Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894. Inokorporirana 12. januarja 1898 v državi
Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE 22 44. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAS NAD \$3,750,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAS NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članice v odraslem
in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUSTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega
42.letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"
Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni
organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer
se lahko zavaruješ za smrtnino, rane poškodbe, operacije, proti bo-
lezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16.
do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se
lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v
razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelci je zelo
nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen,
dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka
zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v
razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na
teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarov-
vanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo fim
rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih ases-
mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz-
haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega
dobliva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri
K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali
članica te mogoče in bogate podporne organizacije, potrdi se in
pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti
društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva,
spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustano-
vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za na-
daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP
ZALAR, 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois